

ორმოცდამეათე მუხლის დაფარული ისტორია — ნომერი თხუთმეტი

მეორე ვაი — ნაწილი მეორე

Jeff Pippenger

2026-06-11

და უაიტი რამდენიმეჯერ აღნიშნავს, რომ ესაიას ის მონაკვეთი, რომელიც იესომ ნაზარეთის სინაგოგაში წაიკითხა, არა მხოლოდ მის საქმეს აუწყებდა, არამედ ჩვენს საქმესაც წინასახავდა. ამ ცხებულის საქმის სრულყოფილი აღსრულება განხორციელდება მათ მიერ, ვინც ას ორმოცდაოთხი ათასის დროშას შეადგენს.

უფალი ღმერთის სული ჩემზეა; რადგან მცხო მე უფალმა, რათა სასიხარულო ამბავი ვახარო თვინიერებს; მომავლინა, რომ შევუხვიო გულგატეხილებს, ვაუწყო ტყვეთ თავისუფლება და საპყრობილის გახსნა შებორკილთ; რომ გამოვაცხადო უფლის მოსაწონი წელი და ჩვენი ღმერთის შურისგების დღე; რომ ვანუგეშო ყველა მგლოვიარე; რომ სიონში მგლოვიარეთ დავუდგინო: მივცე მათ მშვენიერება ნაცვლისა ნაცრისა, სიხარულის ზეთი გლოვის ნაცვლად, ქების სამოსელი სიმძიმის სულის ნაცვლად; რათა ეწოდოთ მათ სიმართლის მუხანი, უფლის დანერგილნი, რათა იგი განდიდდეს. და ააშენებენ ძველ ნანგრევებს, აღადგენენ უწინდელ მოოხრებებს და განაახლებენ აოხრებულ ქალაქებს, მრავალ თაობათა მოოხრებებს. და უცხონი დადგებიან და დამწყემსავენ თქვენს ფარებს, და უცხოთომელთა ძენი იქნებიან თქვენი მხენელ-მთესველნი და თქვენი ვენახის მუშაკნი. ხოლო თქვენ გეწოდებათ უფლის მღვდლები; ჩვენი ღმერთის მსახურებად დაგსახავენ; წარმართთა სიმდიდრეს შეჭამთ და მათი დიდებით იდიდებთ თავს. თქვენი სირცხვილის ნაცვლად ორმაგი წილი გექნებათ; და შერცხვენის ნაცვლად გაიხარებენ თავიანთ წილში; ამიტომ თავიანთ მიწაზე ორმაგს დაიმკვიდრებენ; საუკუნო სიხარული ექნებათ მათ. ესაია 61:1-7.

წინა სტატიაში დავიწყეთ იმ „საათის, თვის, დღისა და წლის“ განსაზღვრა, რომლებიც შეადგენდა სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის დროით წინასწარმეტყველებას. დრო აღარ არის, ამიტომ დროის ოთხივე ეს გამოთქმა უკანასკნელ დღეებში სიმბოლურად უნდა იქნას გამოყენებული, როდესაც პირველი და მეორე ვაების წინასწარმეტყველური ნიშნები მეორდება მესამე ვაებაში. „წელი“ არის „უფლის სასურველი წელი“ და იგი აგრეთვე არის „ჩვენი ღვთის შურისგების დღე“.

„დღე“ არის „უბედურების დღე“, მისაგებლისა და შურისგების დღე, როგორც ეს მოხდა წარმოთქვა.

მე მეკუთვნის შურისგება და საზღაური; მათი ფეხი დანიშნულ ჟამს წაიბორძიკებს, რადგან მათი უბედურების დღე ახლოს არის, და ის, რაც მათ მოაწევს, ჩქარობს. მეორე რჯული 32:35.

ესაიაში ეს არის „სათნო წელი“ და „შურისგების დღე“, ხოლო შურისგების დღე არის მოსეს „უბედურების დღე“, როცა ლაოდიკეის ფეხი უცურდება, როდესაც ისინი იღებენ მისაგებელსა და შურისგებას. დიდი მიწისძვრის საათი, უბედურების დღე, სათნო წელი და პირველი თვე — ყოველივე ეს ემთხვევა საკვირაო კანონს. იოელში სიტყვა „თვე“ დამატებული სიტყვაა, მაგრამ ეს დამატებული სიტყვა სწორია. მთარგმნელებმა დაამატეს სიტყვა „თვე“ იმ ჭეშმარიტებასთან თანხმობით, რომ გვიანი წვიმა პირველ თვეში მოვიდა.

გიხაროდენ, სიონის ძენო, და იმხიარულეთ უფალში, თქვენს ღმერთში; რადგან მოგცათ თქვენ ადრეული წვიმა ზომიერად, და გარდმოგივლენთ თქვენ წვიმას — ადრეულ წვიმას და გვიან წვიმას პირველ თვეში. იოელი 2:23.

სიტყვა „თვე“ არის განმარტებითი თარგმანი და არა თავდაპირველი შთაგონებული ტექსტის ნაწილი. ებრაული ტექსტი უბრალოდ ამბობს, რომ წვიმები მოვა „პირველში“ ან „როგორც პირველად“ — რაც ნიშნავს, რომ ღმერთი აღადგენს წვიმებს მათ სათანადო ჟამს, ისევე, როგორც უწინარეს დროში. დები უაიტი არაერთხელ აკავშირებს მილერიტულ მოძრაობას 1840-დან 1844 წლამდე ორმოცდამეათე დღესასწაულთან, რათა აღწეროს უკანასკნელი წვიმა უკანასკნელ დღეებში. უკანასკნელი წვიმა მოდის „როგორც პირველად“, რაც იყო ორმოცდამეათე დღე, რომელსაც დები უაიტი არაერთხელ უკავშირებს საკვირაო კანონს.

ანგელოზმა, რომელიც ერთიანდება მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში, მთელი დედამიწა თავისი დიდებით უნდა გაანათოს. აქ წინასწარ არის ნათქვამი მსოფლიო მასშტაბის და უჩვეულო ძალის საქმე. 1840–44 წლების ადვენტური მოძრაობა ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება იყო; პირველი ანგელოზის უწყება მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურამდე იქნა მიტანილი, და ზოგიერთ ქვეყანაში გამოვლინდა უდიდესი რელიგიური ინტერესი, რომელსაც მეთექვსმეტე საუკუნის რეფორმაციის შემდეგ რომელიმე ქვეყანაში უნახავს; მაგრამ ამ ყველაფერს გადააჭარბებს ძლიერი მოძრაობა მესამე ანგელოზის უკანასკნელი გაფრთხილების ქვეშ.

საქმე მსგავსი იქნება ორმოცდამეათე დღისას აღსრულებული საქმისა. როგორც „ადრეული წვიმა“ მიეცა, სახარების გახსნის ჟამს სულიწმიდის გარდამოსვლით, რათა აღმოცენებულიყო ძვირფასი თესლი, ასევე „გვიანი წვიმა“ მიეცემა მისი დასასრულისას სამკალის მოსამწიფებლად. „მაშინ შევიცნობთ, თუ უფლის შეცნობას მივყვებით: მისი გამოსვლა განწესებულია როგორც განთიადი; და მოვა ჩვენთან, როგორც წვიმა, როგორც გვიანი და ადრეული წვიმა ქვეყანას.“ ოსია 6:3. „მაშ, იხარეთ, სიონის ძენო, და იმხიარულეთ უფალში, თქვენს ღმერთში, რადგან მოგცათ ადრეული წვიმა ზომიერად, და ჩამოგიგზავნით წვიმას, ადრეულ წვიმას და გვიან წვიმას.“ იოელი 2:23. „უკანასკნელ დღეებში, ამბობს ღმერთი, გადმოვღვრი ჩემი სულისაგან ყოველ ხორციელზე.“ „და იქნება, რომ ყოველი, ვინც მოუხმობს უფლის სახელს, ცხონდება.“ საქმეები 2:17, 21.

„სახარების დიდ საქმეს არ აქვს დასასრულებელი ღვთის ძალის იმაზე ნაკლები გამოვლინებით, ვიდრე მისი დასაწყისი აღინიშნა. წინასწარმეტყველებანი,

რომლებიც აღსრულდა ადრეული წვიმის გადმოღვრისას, სახარების დასაწყისში, კვლავ უნდა აღსრულდეს გვიან წვიმაში, მისი დასასრულის ჟამს. აქ არის „განახლების ჟამნი“, რომელთაკენაც მოციქული პეტრე წინასწარ იყურებოდა, როდესაც ამბობდა: „მოინანიეთ, მაშ, და მოიქეცით, რათა წარიხოცოს თქვენი ცოდვები, როცა მოვა განახლების ჟამნი უფლის პირისაგან; და მან მოავლინოს იესო.“ საქმეები 3:19, 20.“ დიდი ბრძოლა, 611.

ორმოცდაათობა იყო სახარების საქმის „გახსნა“ ანუ „დასაწყისი“, ხოლო უკანასკნელი წვიმა „დახურვისას“ არის „დასასრული“. პირველი უკანასკნელს განასახიერებს. პირველი თვე აღნიშნავს წმიდა სულის გადმოღვრას კვირა-დღის კანონის დროს.

„არც ერთი ჩვენგანი ვერასოდეს მიიღებს ღვთის ბეჭედს, სანამ ჩვენს ხასიათზე თუნდაც ერთი ლაქა ან მანკი იქნება. ჩვენზეა დატოვებული, რომ გამოვასწოროთ ჩვენი ხასიათის ნაკლოვანებანი, განვწმინდოთ სულის ტაძარი ყოველი შებილწვისაგან. მაშინ გარდამოხდება ჩვენზე გვიანი წვიმა, როგორც ადრეული წვიმა გარდამოხდა მოწაფეებზე ორმოცდამეათე დღისას. ...“

„რას აკეთებთ, ძმანო, მომზადების ამ დიდ საქმეში? ისინი, ვინც წუთისოფელს ეთანხმებიან, იღებენ ამქვეყნიურ ანაბეჭდს და ემზადებიან მხეცის ნიშნისთვის. ხოლო ისინი, ვინც საკუთარ თავს არ ენდობიან, ვინც ღმერთის წინაშე იმდაბლებენ თავს და ჭეშმარიტების მორჩილებით განიწმედენ სულებს, იღებენ ზეციურ ანაბეჭდს და ემზადებიან ღმერთის ბეჭდისთვის თავიანთ შუბლზე. როცა განკარგულება გამოვა და ბეჭედი აღიბეჭდება, მათი ხასიათი დარჩება წმინდა და უბიწო უკუნისამდე.“ Testimonies, ტომი 5, 214, 216.

პირველი „თვე“ არის კვირადღის კანონი, დიდი მიწისძვრის „საათი“ არის კვირადღის კანონი, უბედურების, მისაგებლისა და შურისგების „დღე“ არის კვირადღის კანონი, ხოლო სასურველი „წელი“ არის კვირადღის კანონი. პირველი ვაის წინასწარმეტყველების ას ორმოცდაათი წელი სრულდება კვირადღის კანონში, სადაც იწყება სამას ოთხმოცდათერთმეტი წელი და თხუთმეტი დღე.

უთხრა მეექვსე ანგელოზს, რომელსაც საყვირი ჰქონდა: გაუშვი დიდი მდინარე ევფრატზე შეკრული ოთხი ანგელოზი. და გაუშვეს ოთხი ანგელოზი, რომელნიც გამზადებულნი იყვნენ საათისათვის, და დღისათვის, და თვისათვის, და წლისათვის, რათა მოეკლათ ადამიანთა მესამედი ნაწილი. გამოცხადება 9:14, 15.

„ოთხი ანგელოზი“, რომლებიც „დიდ მდინარე ევფრატში“ იყვნენ „შებორკილნი“, კვირის კანონის ჟამს „განთავისუფლდებიან“. ისინი წინასწარმეტყველურად იყვნენ „მომზადებულნი“ მეორე ვაების საათის, დღის, თვისა და წლისათვის, რათა ადამიანთა მესამედი მოეკლათ. შეერთებული შტატები იკვლება, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო, კვირის კანონის დროს, და შეერთებული შტატები არის იმ სამმაგი კავშირის ერთი მესამედი, რომელიც კვირის კანონის დროს მყარდება. მეორე ვაება მეორდება მესამე ვაებაში, ისევე როგორც მეორე ანგელოზი მეორდება მესამე ანგელოზში.

ეს ოთხი ქარი გათავისუფლდა 9/11-ზე, რითაც აღინიშნა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დასაწყისი, და ამის შემდეგვე დაუყოვნებლივ შეიკავა. როდესაც ესაიას სამოცდაერთში წარმოდგენილ მგლოვიარეთ ნუგეშს სცემენ, ისინი ნუგეშს იღებენ ნუგეშისმცემლის სრული გადმოღვრის მეშვეობით კვირის კანონის დროს, რაც ასევე დიდი მიწისძვრის „საათია“. ისინი, ვინც მისაღებ წელიწადში გლოვობენ, სწორედ ისინი არიან, ვინც ეზეკიელის მეცხრეში გლოვობენ და ღვთის ბეჭედს იღებენ. იესომ თავისი მსახურება დაიწყო ესაიას სამოცდაერთის ციტირებით, და და უაიტი მის ამ განცხადებას ჩვენს საქმესთან აკავშირებს.

„ქრისტემ თავის მისია მსოფლიოს მაშინ გამოუცხადა, როდესაც ნაზარეთის სინაგოგაში ესაიას წინასწარმეტყველებიდან წაიკითხა: „უფლის სული ჩემზეა, რადგან მან მცხო მე, რომ ღარიბთათვის მეხარებინა სახარება; მომავლინა, რათა გულშემუსვრილნი განმეკურნა, ტყვეთათვის მექადაგა განთავისუფლება და ბრმათათვის — თვალის ახელა, რათა შევიწყალო ჩაგრულნი თავისუფლებით, რათა ვქადაგო უფლის სათნო წელიწადი.“ რა საქმე იდო მის წინაშე! — უფლის სათნო წელიწადის ქადაგება. ეს ჟამი მოიცავს საუკუნეს საუკუნეზე, ვრცელდება საუკუნიდან საუკუნემდე, ვიდრე მადლის ჟამი გრძელდება. ღმერთი ელის, რომ მოისმინოს თხოვნა და კარზე რეკვა; აკვირდება, იხილოს, როგორ უახლოვდება კაცობრიობა მას, ვისაც ერთადერთს ძალუმს ჩვენი შეწევნა. იგი ნატრობს, მიუტევოს მათ ცოდვები, მიიღოს ისინი თავისებად. იგი მიიღებს ყოველ შემუსვრილ სულს, რომელიც მასთან მივა; რადგან სწორედ ამ საქმის აღსასრულებლად სცხო ღმერთმა თავისი მხოლოდშობილი ძე.“

„მაგრამ რატომ არ დაასრულა ქრისტემ ესაიაში ჩაწერილი განცხადება? რატომ გამოტოვა მან ფრაზა: „და ჩვენი ღმერთის შურისგების დღე“? ამ წინადადების უკანასკნელი ნაწილი ისევე ჭეშმარიტი იყო, როგორც პირველი ნაწილი; და ქრისტეს თავისი დუმილით, თავისი რჩეული წინასწარმეტყველისთვის მიცემული საკუთარი სიტყვების ნაწილის შეკავებით, ჭეშმარიტება არ უარუყვია. მაგრამ ეს უკანასკნელი ფრაზა სწორედ ის იყო, რაზეც მის მსმენელებს სიამოვნებათ შეჩერება და რის განხორციელებისკენაც იყვნენ მიდრეკილნი, განაჩენს გამოჰქონდნენ ყველას მიმართ, ვინც მათი სარწმუნოების არ იყო. ხალხისთვის ჭეშმარიტების, სიმართლისა და მიტევების სიტყვების მიცემის ნაცვლად, მათ ასწავლეს, რომ ღმერთს მთელი წარმართული სამყარო სძულდა. ღვთის მამობრივი ხასიათი დამახინჯებულად იყო წარმოდგენილი და ადამიანურ ტრადიციათა ქვეშ დამარხული. Signs of the Times, January 14, 1897.

ღვთის ხალხის მისია ამ ხანაში გამოკვეთილია შთაგონების იმ სიტყვებში, რომლებიც აღწერს მესიის საქმეს: „უფალი ღმერთის სული ჩემზეა, რადგან მცხო უფალმა, რათა თვინიერებს ვახარო კეთილი ამბავი; მომავლინა, რათა განვკურნო გულშემუსვრილნი, გამოვაცხადო ტყვეთათვის თავისუფლება და საპყრობილის გახსნა შებოროკილთათვის; რათა გამოვაცხადო უფლის სასურველი წელი და შურისგების დღე ჩვენი ღვთისა; რათა ვანუგეშო ყველა მგლოვიარე, რათა მივაგო სიონში მგლოვიარეთ — მივცე მათ მშვენიერება ნაცვლისათვის, სიხარულის ზეთი გლოვისათვის, ქების სამოსელი სულმოკლეობის სულისათვის; რათა ეწოდოთ მათ სიმართლის ხეები, უფლის დანერგილნი, რათა იგი განდიდდეს.“

„და ააშენებენ ძველ ნანგრევებს, აღადგენენ წინანდელ გაპარტახებებს და განაახლებენ გაუდაბურებულ ქალაქებს, მრავალი თაობის გაპარტახებებს.“ Lake Union Herald, November 11, 1908.

სანამ მესამე ვაიში მეორე ვაის განმეორებას უფრო შორს გავყვებით, უნდა შევახსენოთ საკუთარ თავს, რომ ეს უწყება უნდა იქნეს გაგებული „სტრიქონი სტრიქონზე“ მოტანით. ეს მიუთითებს, რომ შთაგონებულ სიტყვაში ყოველი „საათი“, „დღე“, „თვე“ და „წელი“, რომელიც კვირადღის კანონის კონტექსტს შეესაბამება, ასევე მისადაგებული უნდა იქნეს იმ მზადებასაც, whereby Islam striking at the Sunday law.

მაგალითად: სიტყვა „საათი“ ძველი აღთქმის მხოლოდ ერთ წიგნში გვხვდება, და ეს წიგნი დანიელის წიგნია. დანიელის წიგნში „საათი“ ხუთჯერ არის მოხსენიებული.

და ვინც არ დაემხო და არ სცემს თავყვანს, იმავე ჟამს ჩაგდებულ იქნება მოგიზგიზე ცეცხლოვანი ქურის შუაგულში. ... ხოლო თუ მზად ხართ, რომ იმ ჟამს, როცა მოისმენთ ბუკის, სალამურის, ქნარის, სამკუთხა საკრავის, ფსალმუნის საკრავის, დულციმერისა და ყოველგვარი მუსიკის ხმას, დაემხოთ და თავყვანი სცეთ იმ ქანდაკებას, რომელიც მე გავაკეთე, კარგია; მაგრამ თუ თავყვანს არ სცემთ, იმავე ჟამს ჩაგდებულ იქნებით მოგიზგიზე ცეცხლოვანი ქურის შუაგულში; და ვინ არის ის ღმერთი, რომელიც ჩემი ხელიდან გიხსნით თქვენ? დანიელი 3:6, 15.

დეიდა უაიტი მრავალგზის მიმართავს დანიელის მესამე თავს და, შესაბამისად, გამოთქმას „იმავე ჟამს“ — კვირადღის კანონს. დანიელის მეოთხე თავში დანიელი „ერთი საათის“ განმავლობაში შეძრწუნებულია, როცა ცდილობს ნაბუქოდონოსორზე მომავალი სამსჯავროს ახსნას.

მაშინ დანიელი, რომელსაც სახელად ბელტეშაცარი ერქვა, ერთი საათის განმავლობაში განცვიფრებული იყო, და მისმა ფიქრებმა შეაწუხა იგი. მეფემ თქვა და უთხრა: ბელტეშაცარი, ნურც სიზმარმა შეგაწუხოს და ნურც მისმა განმარტებამ. ბელტეშაცარმა უპასუხა და თქვა: ჩემო ბატონო, ეგ სიზმარი იყოს შენს მოძულეთათვის და მისი განმარტება — შენს მტრებს. დანიელი 4:19.

დანიელი გაცხებულია „ერთი საათის“ განმავლობაში, როდესაც ცდილობს გაიგოს, როგორ აცნობოს ნაბუქოდონოსორს მისთვის მომავალი სამსჯავრო. დანიელი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის მაცნეს, რომელიც აცხადებს, რომ სამსჯავროს „საათი“ მოვიდა. მისი წინასწარმეტყველება ეძლევა ნაბუქოდონოსორს, და ერთი წლის შემდეგ ბაბილონზე გამოტანილი სამსჯავრო ნაბუქოდონოსორზე სრულდება.

იმავე ჟამს აღსრულდა ეს ნაბუქოდონოსორზე: და იგი განიდევნა კაცთაგან, და ჭამდა ბალახს, როგორც ხარნი; და მისი სხეული ცის ნამით იყო დანამული, ვიდრე მისი თმები არწივის ბუმბულივით გაიზრდებოდა და მისი ფრჩხილები — ფრინველთა ბრწყალებივით. დანიელი 4:33.

დანიელი წინასწარმეტყველებს მალე მოსალოდნელ კვირა-კანონს, და როდესაც იგი დადგება, ეს არის ბაბილონზე განკითხვის „ჟამი“. ორივე „ჟამი“ კვირა-კანონს მიუთითებს, რომელიც დიდი მიწისძვრის ჟამია. ნაბუქოდონოსორი ბაბილონის ამბის

ალფაა, ხოლო ბელშაცარი — მისი ომეგა; და ბელშაცარი სწორედ იმავე ღამეს იქნა მოკლული, როდესაც ხელის წერა კედელზე გამოჩნდა.

იმავე ჟამს გამოჩნდა კაცის ხელის თითები და წერდა სასანთლის პირდაპირ, მეფის სასახლის კედლის შელესილ ზედაპირზე; და მეფემ იხილა ხელის ნაწილი, რომელიც წერდა. დანიელი 5:5.

„იმავე საათს“ კედელზე წარწერის გამოჩენა მიუთითებს იმ დროზე, როდესაც დაწერილი საკვირაო კანონი საკვირაო კანონის დროს ანადგურებს ეკლესიასა და სახელმწიფოს შორის განცალკევების „კედელს“, და შემდეგ ბაბილონი დასრულდა, ისევე როგორც სრულდება შეერთებული შტატები, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო. როგორც მეექვსე სამეფო, შეერთებული შტატები არის ის ძალა, რომელიც მეფობს სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში ესაიას ოცდამესამეში, როდესაც ტვიროსის მეძავი დავიწყებულია. სამეფო ან მეფე, რომელსაც ესაია მოიხსენიებს, არის სამოცდაათი წლის დღეები, ხოლო სამეფო, რომელიც ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში სამოცდაათი წლის განმავლობაში მეფობდა, იყო ბაბილონი. ბელშაცარის ბაბილონის დაცემა განასახიერებს შეერთებული შტატების დაცემას საკვირაო კანონის დროს, სადაც კედელზე დაწერილი წარწერა შეესაბამება გამოცხადების მეცამეტის დრაკონივით მეტყველებას.

გამოცხადების მეთვრამეტე თავში ბაბილონზე გამოტანილი სასჯელი იწყება კვირადღის კანონის დროს, მეოთხე მუხლში, როდესაც მეორე ხმა მიუთითებს, რომ მისი სასჯელი მოვა ერთ საათშიც და აგრეთვე ერთ დღეშიც.

და მოვისმინე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და რათა არ მიიღოთ მისი წყლულები. რადგან მისი ცოდვები ზეცამდეა მიღწეული, და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი. მიაგეთ მას ისევე, როგორც მან მოგაგოთ თქვენ, და ორმაგად მიაგეთ მას მისი საქმეებისამებრ; სასმისში, რომელიც მან აავსო, ორმაგად აუვსეთ მას. რამდენადაც მან განადიდა თავი და განცხრომით იცხოვრა, იმდენივე ტანჯვა და გლოვა მიეცით მას; რადგან თავის გულში ამბობს: დედოფლად ვზივარ, ქვრივი არა ვარ და გლოვას ვერასოდეს ვიხილავ. ამიტომაც ერთ დღეს დაატყდება მას მისი წყლულები: სიკვდილი, გლოვა და შიმშილი; და ცეცხლით სრულიად დაიწვება, რადგან ძლიერია უფალი ღმერთი, რომელიც მას სჯის. და ქვეყნის მეფენი, რომელნიც მეძაობდნენ მასთან და განცხრომით ცხოვრობდნენ, იტირებენ მას და დაიტირებენ, როცა იხილავენ მისი დაწვის კვამლს, შორიდან მდგარნი მისი ტანჯვის შიშის გამო, და იტყვიან: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო ბაბილონო, ძლიერო ქალაქო! რადგან ერთ საათში მოვიდა შენი სამსჯავრო. გამოცხადება 18:4–10.

ცხადია, ბაბილონზე თანდათანობითი სამსჯავრო იწყება მეოთხე მუხლის საკვირაო კანონიდან, როდესაც ღმერთის სხვა ფარა ბაბილონიდან გამოიხმობა. იოანე მისი სამსჯავროს დროს განსაზღვრავს როგორც „დღედ“, ისე „საათად“, რითაც ადასტურებს, რომ დროის სიმბოლოები სიმბოლურად უნდა იქნეს გაგებული.

პასექი პირველ თვეში უნდა დაცულიყო, და პასექი შეესაბამება ჯვარს, რომელიც, თავის მხრივ, შეესაბამება კვირადღის კანონს.

და უფალმა უთხრა მოსესა და აარონს ეგვიპტის ქვეყანაში, saying, ეს თვე იყოს თქვენთვის თვეთა დასაბამი; იგი იყოს თქვენთვის წლის პირველი თვე. ელაპარაკეთ ისრაელის მთელი კრებულის წინაშე და უთხარით: ამ თვის მეათე დღეს თითოეულმა კაცმა აიყვანოს კრავი თავისი მამათა სახლის მიხედვით, თითო კრავი თითო სახლზე; ხოლო თუ სახლი მეტისმეტად მცირე იყოს კრავისთვის, მაშინ მან და მისმა მეზობელმა, რომელიც მის სახლთან ახლოს არის, აიყვანონ იგი სულთა რიცხვისამებრ; თითოეულმა კაცმა თავისი ჭამის შესაბამისად გააკეთოს ანგარიში კრავისთვის. თქვენი კრავი იყოს უბიწო, ერთი წლის მამრი; აიყვანეთ იგი ცხვრებიდან, ან თხებიდან. და შეინახეთ იგი იმავე თვის მეთოთხმეტე დღემდე; და ისრაელის კრებულის მთელმა შეკრებილობამ დაკლას იგი საღამოს. გამოსვლა 12:1-6.

პასექი იყო სულთმოფენობის პერიოდის დასაწყისი და, შესაბამისად, იგი სულთმოფენობას წარმოადგენს, რომელიც, თავის მხრივ, კვირა დღის კანონს შეესაბამება. სავანე აღიმართა პირველი თვის პირველ დღეს, რითაც განასახიერებს ეკლესიის გამარჯვებულის აღზევებას, როგორც ნიშანს, კვირა დღის კანონის დროს. მეორე ვაის „საათი“, „დღე“, „თვე“ და „წელი“ კვირა დღის კანონს მიუთითებს, და სტრიქონი სტრიქონზე, დროის თითოეული ეს გამოხატულება კვირა დღის კანონს შეესაბამება, როდესაც კონტექსტი ამას ეთანხმება. კვირა დღის კანონის დროს იწყება პაპობრივი დევნის მეორე პერიოდი; პირველი იყო ის 1,260 წელი, რომელმაც გამოიწვია იმ პერიოდის მოწამეთა უფლისადმი შეღალადი მეხუთე ბეჭედში კითხვით: „როდემდე“, ვიდრე პაპობრივი ძალაუფლება განისჯებოდა. პაპობრივი სისხლისღვრის მეორე ჟამს იესომ აცნობა თავის ხალხს, რომ მათ არ უნდა იდარდონ იმაზე, რას იტყვიან, როდესაც დევნას განიცდიან.

მაგრამ როცა წაგიყვანენ და გადაგცემენ, წინასწარ ნუ იფიქრებთ, რა უნდა თქვათ, და ნურც წინასწარ განიზრახავთ; არამედ რაც მოგეცემათ იმ ჟამს, ის თქვით; რადგან თქვენ კი არ ლაპარაკობთ, არამედ სული წმიდა. მარკოზი 13:11.

პირველ ვაებაში ადამიანები იტანჯებოდნენ ას ორმოცდაათი წლის განმავლობაში. ეს წლები დაიწყო 1299 წლის 27 ივლისს და დასრულდა 1449 წლის 27 ივლისს, როდესაც ოთხმა ანგელოზმა მოუშვა ოთხი ქარი, რომელიც გამზადებული იყო საათისათვის, დღისთვის, თვისათვის და წლისათვის, რათა მოეკლა ადამიანთა მესამედი. ტანჯვის პერიოდი წარმოადგენს შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატის აღმართვის პერიოდს. ეს პერიოდი არის ის თხუთმეტი დღე, რომლებიც ლევანთა ოცდამესამეშია წარმოდგენილი საყვირთა დღესასწაულიდან ორმოცდამეათეობამდე. მხეცის ხატის ჩამოყალიბების პერიოდი გრძელდება 9/11-დან კვირის კანონამდე, მაგრამ შუალამის ღალადის უწყების გამოცხადების პერიოდი არის მხეცის ხატის ჩამოყალიბების ფრაქტალი 9/11-დან კვირის კანონამდე.

ბეჭდვის დასაწყისი და დასასრული ასევე არის მხეცის ხატის ჩამოყალიბების ალფა და ომეგა. ერთი ჯგუფი ღმერთის ბეჭდისათვის აყალიბებს ხასიათს; მეორე კი მხეცის ხატს

აყალიბებს. ეს პერიოდი შეერთებულ შტატებში შეესაბამება იმავე პერიოდს მსოფლიოში, რომელიც კვირის კანონის დროს იწყება. „თვე“ არის იმ სატანჯველის სიმბოლო, რომელიც ხატის დადგმას აიძულებს; ამიტომ, კვირის კანონის დროს არსებული თვე, როგორც ეს წარმოდგენილია გამოცხადების მეცხრე თავის მეთხუთმეტე მუხლში, ასევე წარმოადგენს ისლამურ სატანჯველს მხეცის ხატის დადგმის დროს მსოფლიოში.

არსებობს სხვა წინასწარმეტყველური გამოყენებებიც იმისა, თუ როგორ წარმოაჩენს მეორე ვაის წინასწარმეტყველება და მისი საათი, დღე, თვე და წელი საკვირაო კანონსა და ისლამის გათავისუფლებას, რათა დაარტყას შეერთებულ შტატებს, მაგრამ ჩვენ სხვა საკითხებზე უნდა გადავიდეთ.

უახლეს პერიოდში, ბოლო დაახლოებით ექვსი თვის განმავლობაში, მე ვუსვამდი ხაზს იმას, რომ სამი ვაების ისლამი წინასწარმეტყველურად არის დაკავშირებული სამ ანგელოზთან. იაკობის უკანასკნელი დღის წინასწარმეტყველებიდან, სადაც იუდა მოხსენიებულია როგორც „ვაზი“, რომელიც „სახედარს“ არის მიბმული, ვიდრე ქრისტეს მიერ სახედრის გაშვებამდე მისი დიდებით შესვლის წინ და სხვა მტკიცებულებათა ხაზებით, პირველი და მეორე ვაების ისლამი წარმოადგენს იმ წინასწარმეტყველურ უწყებას, რომელმაც ძალა მიანიჭა პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებებს, ხოლო მესამე ვაების ისლამი წარმოადგენს მესამე ანგელოზის წინასწარმეტყველურ უწყებას.

ბოლო ხანს მოხსენიებულ იქნა ა. ტ. ჯოუნზის მიერ დაწერილი წიგნის ერთი თავი, და იგი იმავე ფაქტს წარმოაჩენს, თუმცა განსხვავებული მიდგომით. ჯოუნზი „გამოცხადების“ გრამატიკასა და სტრუქტურას იყენებს იმის საჩვენებლად, თუ როგორ არის შეუძლებელი ბოლო სამი „ვაი“-ს საყვირის განცალკევება სამი ანგელოზის უწყებებისაგან. იგი ხაზს უსვამს, რომ პირველი ანგელოზი ვერ განეყოფა მეორეს, და რომ მესამე ვერ განეყოფა წინამორბედ ორს. ჯოუნზის ყურადღება სამ ანგელოზზეა გამახვილებული, და მაშინ, როდესაც იგი ამტკიცებს სამი ანგელოზის განუყოფელ ურთიერთობას, იმავე ლოგიკით ამავე დროს ამტკიცებს იმასაც, რომ „გამოცხადების“ მეცხრე თავის საყვირებიც ვერ განეყოფა „გამოცხადების“ მეთოთხმეტე თავის სამ ანგელოზს. ამ სტატიას ჯოუნზის თავით დავასრულებთ.

თავი XI. მესამე ანგელოზის უწყება

ამ დღისთვის იმ მნიშვნელოვან კითხვაზე, „რა ვქნათ?“ — პასუხი შეიძლება დარწმუნებით მიეცეს შვიდი საყვირების და დღევანდელი დიდი ერების მდგომარეობის საფუძველზე; რადგან პასუხი სწორედ ამავე საფუძველზე არის მოცემული ღვთის სიტყვით.

ჩვენ ვიხილეთ, რომ შვიდი საყვირის უკანასკნელ სამთან განუყოფლად არის დაკავშირებული სამი ვაება. შვიდი საყვირის სწორედ შუაგულში — მეოთხე საყვირის დასრულების შემდეგ და მეხუთე საყვირის დაწყებამდე — დაწერილია: „და ვიხილე და მოვისმინე ანგელოზი, რომელიც ცის შუაგულში მიფრინავდა და ხმამაღალი ხმით ამბობდა: ვაება, ვაება, ვაება მიწის მკვიდრთ, იმ სამ ანგელოზთა

საყვირის დანარჩენი ხმების გამო, რომელთაც ჯერ კიდევ უნდა დაუკრან.“
გამოცხადება 8:13.

„რომ სამი ვაება განუყოფლად არის დაკავშირებული შვიდი საყვირის უკანასკნელ სამთან, თითოეული — თითოეულთან, ყოველგვარ ეჭვს მიღმა დგინდება იმით, რომ, როცა მეხუთე ანგელოზის ჩაბერვა დასრულდა, დაწერილია: „ერთმა ვაებამ გადაიარა; და, აჰა, ამის შემდეგ კიდევ ორი ვაება მოდის.“ გამოცხადება 9:12. ხოლო როდესაც მეექვსე საყვირი დასრულდა, დაწერილია: „მეორე ვაება გადაიარა; და, აჰა, მესამე ვაება მალე მოდის. და მეშვიდე ანგელოზმა ჩაჰბერა.“ გამოცხადება 11:15.

„ახლა კი, ამ ანგელოზთან, რომელიც აცხადებს სამი ვაიის მოსვლას და რომელიც განუყოფლად არის დაკავშირებული შვიდი საყვირის უკანასკნელ სამთან, განუყოფლად არის დაკავშირებული გამოცხადების 14-ე თავის „მესამე ანგელოზი“.“

„რათა ესეც ყოველგვარ ეჭვს მიღმა უეჭველად ჩაითვალოს, დავიწყოთ გამოცხადების 14-ე თავის მესამე ანგელოზის უწყებით და მის დასაბამამდე უკან მივყვეთ მის უშუალო კავშირებს.

ჩანაწერში „მესამე ანგელოზის“ შესახებ პირველი სიტყვებია: „და მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ.“ გამოცხადება 14:9. ეს გვიჩვენებს, რომ ზოგი უკვე წინ წავიდა, ვისაც მესამე ანგელოზი „გაჰყვა.“

„აიღეთ, მაშ, წინამდებარე მუხლი: „და მოჰყვა სხვა ანგელოზი.“ ეს ცხადყოფს, რომ ამ ანგელოზსაც წინ უძღოდა სხვა, რის გამოც, რაკი ეს მას მოჰყვება, იგი „სხვად“ იწოდება.“

„ახლა დაუბრუნდით მეექვსე მუხლს: „და ვიხილე სხვა ანგელოზი“. ესეც ადასტურებს, რომ მანამდე სხვა ანგელოზი იყო წასული, რის გამოც ეს, როცა ცის შუაგულში მიფრინავს, „სხვა“ იწოდება.“

გამოცხადების წიგნში უკან შემდგომ კვალდაკვალ მივყვებით და ვერ ვპოულობთ არც ერთ ანგელოზს, გარდა მეშვიდე საყვირის ანგელოზისა, ვიდრე მივალთ მეათე თავის პირველ მუხლამდე; და იქ ვკითხულობთ: „და ვიხილე სხვა ძლიერი ანგელოზი“. ეს გამოთქმა, როგორც უწინ, ადასტურებს, რომ ამ ანგელოზამდე არის ანგელოზი, რის გამოც, როდესაც ეს გამოდის, მასზე ითქმის, რომ არის „სხვა“.

„თუ კიდევ უფრო უკან მივყვებით, ვერ ვპოულობთ არცერთ ანგელოზს, გარდა მეექვსე და მეხუთე საყვირის ანგელოზებისა, ვიდრე არ მივალთ მერვე თავის ბოლო მუხლამდე; და იქ პირველწყაროს ვეწევით, რადგან ვკითხულობთ: „და ვიხილე და მოვისმინე ანგელოზი“ — არა „სხვა ანგელოზი“, არამედ, უპირველესად, „ანგელოზი“.“

„ამგვარად, გამოცხადების 8:13-დან დაწყებული, არსებობს ანგელოზთა უწყვეტი რიგი, რომლებიც ერთმანეთთან დაკავშირებულნი არიან სიტყვით „სხვა“, პირდაპირ გამოცხადების 14-ის მესამე ანგელოზამდე, თავისი უწყებითურთ. ამგვარად:“

„ვიხილე და მოვისმინე ანგელოზი.“ გამოცხადება 8:13.

„და ვიხილე სხვა ძლიერი ანგელოზი.“ გამოცხადება 10:1.

„და ვიხილე სხვა ანგელოზი.“ გამოცხადება 14:6.

„და მოჰყვა სხვა ანგელოზი.“ მუხლი 8.

„და მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ.“ მუხლი 9.

„შესაძლოა, შემდეგი მარტივი სქემა დაეხმაროს ნათლად წარმოჩენას იმ კავშირისა, რომელიც არსებობს ანგელოზს შორის, რომელიც აცხადებს შვიდი საყვირიდან უკანასკნელი სამის სამ ვაი-ს, და გამოცხადების 14-ის მესამე ანგელოზის უწყებას შორის:

„პირველი საყვირი გამოცხადება 8:7“

„მეორე საყვირი გამოცხადება 8:8“

„მესამე საყვირი“ გამოცხადება 8:10

„მეოთხე საყვირი“ გამოცხადება 8:12 — „ანგელოზი“ — ვაი, ვაი, ვაი. გამოცხადება 8:13.

„მეხუთე საყვირი გამოცხადება 9:1–11 / პირველი ვაი“

„მე-6 საყვირი გამოცხადება 9:13–დან 11:13-მდე მეორე ვაება „სხვა ძლიერი ანგელოზი.“ გამოცხადება 10:1“

„მეშვიდე საყვირი გამოცხადება 11:13–19 მესამე ვაი „სხვა ანგელოზი“. გამოცხადება 14:6

„მოჰყვა სხვა.“ გამოცხადება 14:6

„მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ.“ გამოცხადება 14:9.

ამ ყველაფრის მნიშვნელობა ახლა უფრო სრულად შეიძლება გამოჩნდეს იმის განხილვით, თუ სინამდვილეში რა არის თავად მესამე ანგელოზის უწყება: თვით ამ გამოთქმის — „მესამე ანგელოზი“ — პირდაპირი აზრი აშკარად მიუთითებს სამი ანგელოზის რიგში მესამეზე. როგორც უკვე ითქვა, ეს სამი ანგელოზის რიგი, რომელთაგან თითოეულს თავისი უწყება მოაქვს, ნაპოვნია გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში, მე-6–12 მუხლებში. ამ სამი ანგელოზის უწყებანი ერთმანეთს ერწყმის და კულმინაციას აღწევს მესამეში, რომლის ჟღერაც არ წყდება მანამ, ვიდრე დედამიწის სამკალი არ დამწიფდება და უფლის მოსვლისათვის მის მომკვლად მზად არ გახდება.

„მესამე ანგელოზის უწყება თავადვე, როგორც იგი გამოცხადებულია მესამე ანგელოზის სიტყვებში, ასეთია: „და მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ და ხმამაღლა თქვა: თუ ვინმე თაყვანს სცემს მხეცსა და მის ხატებას და მიიღებს მის ნიშანს თავის შუბლზე ან თავის ხელზე, ისიც შესვამს ღვთის რისხვის ღვინოს, რომელიც განუზავებლად არის დაღვრილი მისი გულისწყრომის სასმისში; და იტანჯება

ცეცხლითა და გოგირდით წმიდა ანგელოზთა წინაშე და კრავის წინაშე; და მათი ტანჯვის კვამლი აღვალს უკუნითი უკუნი სამდე; და არ აქვთ მოსვენება არც დღე და არც ღამე მათ, რომელნიც თაყვანს სცემენ მხეცსა და მის ხატებას, და ვინც იღებს მისი სახელის ნიშანს. აქ არის წმიდათა მოთმინება: აქ არიან ისინი, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებსა და იესოს რწმენას.“

„ეს არის მესამე ანგელოზის უწყება ისეთი სახით, როგორც იგი დგას, დანარჩენი ორისგან განცალკევებული. მაგრამ, სინამდვილეში, იგი განცალკევებულად ვერ ჩაითვლება; და ვერ დაეყენება ცალკე ისე, თითქოს მხოლოდ იგი იყოს ერთი, დამოუკიდებელი უწყება მსოფლიოსთვის; რადგან მის შესახებ ნათქვამი თვით პირველი სიტყვებია: „მესამე ანგელოზი მათ გაჰყვა.“ ამგვარად, თვით უწყების პირველი სიტყვებითვე ჩვენი ყურადღება მიემართება არა მხოლოდ ერთის, არამედ იმ ორისკენაც, რომლებიც მას წინ უსწრებდნენ. და ბერძნული სიტყვა, რომელიც ნათარგმნია როგორც „გაჰყვა“, არ ნიშნავს არც ცალკე მიყოლას და არც მხოლოდ მიყოლას, არამედ ნიშნავს „თან მიყოლას“, როგორც ჯარისკაცები მიჰყვებიან თავიანთ მთავარსარდალს, ან მსახურნი — თავიანთ ბატონს; ამიტომაც, „ვინმეს მიჰყვე რაიმეში; მიეცე, რათა ვინმემ გიძღვეს.“ ხოლო როდესაც საგნებზე ითქმის, ნიშნავს შედეგის სახით მიყოლას; მიყოლას „როგორც იმის შედეგს, რაც მანამდე მოხდა.“ ამგვარად, პირთა მიმართებით, მესამე ანგელოზი თან მიჰყვება იმ ორს, რომლებიც მას წინ უსწრებდნენ; ხოლო მისი უწყება, როგორც საგანი, მოჰყვება შედეგად, ანუ შედეგად და შედეგობრივ შედეგად, იმას, რაც წინ იყო წასული.

„მაგრამ მეორის შესახებაც დაწერილია: ‘და გაჰყვა სხვა ანგელოზი.’ როგორც მესამე ანგელოზი მიჰყვება მეორეს, ასევე მეორე ანგელოზიც, რომელიც მიჰყვება პირველს. და პირველის შესახებ დაწერილია: ‘და ვიხილე სხვა ანგელოზი, მფრინავი,’ და სხვ. ეს არის პირველი ამ სამთა რიგში. მას მიჰყვება სხვა; ხოლო მესამე ანგელოზი მათ მიჰყვება. არის თანმიმდევრობა მათი აღმოცენების წესრიგში; მაგრამ, როცა ეს სამნი თანმიმდევრულად აღდგებიან, მაშინ ერთად განაგრძობენ, როგორც ერთი. პირველი თავის უწყებას ახმოვანებს; მეორე მიჰყვება და პირველს უერთდება; მესამე მათ მიჰყვება და მათვე უერთდება; ასე რომ, როცა ეს სამნი შეერთებულნი არიან და ერთად განაგრძობენ თავიანთი გაერთიანებული ძალით, ისინი ქმნიან ძლევამოსილ, სამმაგ, ხმამაღალ უწყებას. ყოველივე საჭიროა, რათა მესამე ანგელოზის უწყება სრული იყოს; და მესამე ანგელოზის უწყება ჭეშმარიტად ვერ იქადაგება, თუ ყოველივე არ იქადაგება.“

„მაშ, რა არის სამმაგი უწყება თავის შესაბამის ნაწილებში? — აი პირველი: „და ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც დაფრინავდა ცის შუაგულში, რომელსაც ჰქონდა საუკუნო სახარება, რათა ეხარებინა დედამიწაზე მცხოვრებთათვის და ყოველი ერისთვის, ტომისთვის, ენისთვის და ხალხისთვის, და ხმამაღალი ხმით ამბობდა: გეშინოდეთ ღმერთისა და დიდება მიაგეთ მას, რადგან დადგა მისი სამსჯავროს ჟამი; და თაყვანი ეცით მას, რომელმაც შექმნა ცა და მიწა, ზღვა და წყაროთა წყლები.“

„აჰა, მეორე: ‘და მოჰყვა სხვა ანგელოზი, რომელიც ამბობდა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი, ის დიდი ქალაქი, რადგან თავისი სიძვის რისხვის ღვინით ყველა ერი

დაათრო.“

„და აჰა, მესამე: ‘და მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ, ხმამაღალი ხმით ამბობდა: თუ ვინმე თაყვანს სცემს მხეცს და მის ხატებას და მიიღებს მის ნიშანს თავის შუბლზე ან თავის ხელზე, ისიც შესვამს ღვთის რისხვის ღვინოს, რომელიც განუზავებლად არის ჩასხმული მისი გულისწყრომის სასმისში; და იტანჯება ცეცხლითა და გოგირდით წმიდა ანგელოზთა წინაშე და კრავის წინაშე. და მათი ტანჯვის კვამლი აღმართება უკუნითი უკუნისამდე; და არ აქვთ მოსვენება არც დღე და არც ღამე მათ, ვინც თაყვანს სცემენ მხეცს და მის ხატებას, და ვინც მიიღებს მისი სახელის ნიშანს. აქ არის წმიდათა მოთმინება: აქ არიან ისინი, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას.“

თითოეული ამ უწყების სიტყვათწყობაზე ერთი შეხედვითაც გამოიკვეთება ის აზრი, რომელიც ბერძნულ სიტყვაში „მოჰყვა“ არის ნაგულისხმები, და რომელიც ნიშნავს „შედეგად მოყოლას“. პირველი ატარებს საუკუნო სახარებას, რათა იქადაგოს ყოველი ქმნილებისადმი, მოუწოდებს ყველას, ემინოდეთ ღვთისა, მისცენ მას დიდება და თაყვანი სცენ მას; რადგან დადგა მისი სამსჯავროს ჟამი. ამ უწყების უარყოფა წარმოშობს ვითარებას, რომელიც, როგორც ამგვარი უარყოფის შედეგი, აღწერილია მეორე ანგელოზის სიტყვებში, რომელიც მას მოჰყვება. და პირველი უწყების უარყოფის გამო, და ამ უარყოფის შედეგების გამო, როგორც ეს მეორეშია გამოცხადებული, წარმოიშობა ისეთი მდგომარეობა, როგორც შემდგომი შედეგი, რომელიც მოითხოვს, რომ მესამე ანგელოზი მათ მოჰყვეს და დიდი ხმით გამოაცხადოს თავისი საზარელი გაფრთხილება იმ საშინელი ბოროტებათა წინააღმდეგ, რომლებიც წარმოიშვა პირველი უწყების უარყოფის ორმაგ შედეგად.

„და რომ მესამე ანგელოზის ხმა და საქმე პირველის ხმასა და საქმეს ერწყმის, ცხადია მისი დამამთავრებელი სიტყვებიდან: „აქ არიან ისინი, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას;“ რადგან ეს არის მარადიული სახარების ქადაგების უცვლელი მიზანი. ეს არის არსი ღვთის შიშისა და მისთვის დიდების მიგებისა, და თაყვანისცემისა „იმისა, რომელმაც შექმნა ცა, და მიწა, და ზღვა, და წყალთა წყაროები.“ ღვთის მცნებათა დაცვა და იესოს რწმენა არის ერთადერთი, რაც შეძლებს რომელიმე სულს გააძლებინოს მისი სამსჯავროს ჟამს, რომლის შესახებაც პირველი ანგელოზი აცხადებს: „მოვიდა.“

„მესამე ანგელოზის დამასრულებელი სიტყვებისთანავე ‘მესმა ხმა ზეციდან, რომელმაც მითხრა: დაწერე: ნეტარ არიან მკვდარნი, რომელნიც ამიერიდან უფალში იხოცებიან’ — ამ დროიდან მოყოლებული. გამოცხადება 14:13. და ამის უშუალოდ შემდეგ არის სიტყვები: ‘და შევხედე, და, აჰა, თეთრი ღრუბელი; ხოლო ღრუბელზე იჯდა კაცი ძის მსგავსი, რომელსაც თავზე ედგა ოქროს გვირგვინი და ხელში ეჭირა ბასრი ნამგალი. და გამოვიდა ტაძრიდან სხვა ანგელოზი და დიდი ხმით შესძახა მას, ვინც ღრუბელზე იჯდა: მოიქნე შენი ნამგალი და მომკე, რადგან მოვიდა შენთვის მკის ჟამი; ვინაიდან დედამიწის სამკალი მომწიფებულია. და მან, ვინც ღრუბელზე იჯდა, მოიქნია თავისი ნამგალი დედამიწაზე, და დედამიწა მომკილ იქნა.’ გამოცხადება 14:14–16. და ‘შვა არის წუთისოფლის აღსასრული.’ მათე 13:39.“

„კვლავ: მესამე ანგელოზი განსაკუთრებით აფრთხილებს ყოველ ადამიანს მხეცისა და მისი ხატის თაყვანისცემის წინააღმდეგ, როგორც არ უნდა იყვნენ ისინი; და გამოცხადებიდან 19:11–21 ვხედავთ, რომ მხეცი და მისი ხატი 'ცოცხლები' არიან, როდესაც უფალი ზეცის ღრუბლებში მოდის, და 'ორივენი' მისი მოსვლის ბრწყინვალეობით ილუპებიან.

„ეს ფაქტები აჩვენებს, რომ მესამე ანგელოზის უწყება არის ძლიერი, სამნაწილიანი, მაღალხმოვანი უწყება, რომელიც ვრცელდება ყოველ ერზე, ტომზე, ენასა და ხალხზე, უფლის მეორედ მოსვლამდე უშუალოდ წინ; და რომელიც ამწიფებს დედამიწის მოსავალს და ამზადებს უფლისათვის გამზადებულ ხალხს, ისევე როგორც იოანე ნათლისმცემლის უწყებამ გაამზადა გზა უფლის პირველი მოსვლისათვის. და ამრიგად, იგი არის ღვთის უკანასკნელი, დამხურავი, უწყება მსოფლიოსთვის.“

„და ახლა, როდესაც ამგვარად გვესმის, რა არის თავად მესამე ანგელოზის უწყება, ამ უწყების კავშირი დღევანდელ დიდ ერებთან უფრო უკეთ შეიძლება განიჭვრიტოს „მესამე ანგელოზის უწყების დროის“ განხილვით.“ A. T. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.